

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงไปมากทั้งสภาพแวดล้อมแนวคิดและการกระทำ อันเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งเป็นการเจริญทางด้านวัตถุ ทำให้มนุษย์มีการแบ่งแย่งแข่งขัน หันเข้าหาวัตถุนิยม ทุนนิยม มีความเห็นแก่ตัว ขาดคุณธรรมและจริยธรรมมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ ที่ลงข่าวเรื่องราวของการกระทำที่ไร้คุณธรรม เช่น การฉวยโอกาส การคดโกง การเอารัดเอาเปรียบ การขาดความเมตตากรุณาต่อกัน การเกิดปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น ดังความคิดเห็นทั้งของพระสงฆ์และนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ พระราชวรมณี (ประยูรย์ ปรยุตโต, 2531) พระธรรมโกศาจารย์และไพฑูริย์ สิ้นลารัตน์ (2533) สมชัย วุฒิปรีชา และสุรัฐ ศิลปอนันต์ (2535) ที่ว่า ปัญหาทางจริยธรรมในสังคมไทยมีมากมาย เช่น มีอาชญากรรมและการฆ่ากันตายมาก มีความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยมาก ไม่สนใจประโยชน์ส่วนรวม ไม่ค่อยรักประเทศชาติ มีความเห็นแก่ตัว และเห็นว่าการเห็นแก่ตัวนั้นเป็นเรื่องธรรมดา มีนิสัยที่ทำงานรวมกันเป็นทีมไม่ได้ ทำงานรวมกันเป็นหมู่คณะไม่ค่อยสำเร็จ ต้องทำงานเอาตัวรอดคนเดียว ขาดระเบียบวินัย ขาดความรับผิดชอบ มีปัญหาคอร์รัปชั่น มีการทุจริตในหน้าที่การงานเพื่อประโยชน์ของตนเป็นสำคัญ ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนเสียหายจะเกิดขึ้นแก่ส่วนรวมในภายหลัง ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นนี้สมควรรีบช่วยกันแก้ไข โดยทุกคนต้องให้ความร่วมมือช่วยกันรับผิดชอบ ในการแก้ปัญหาด้านจริยธรรม และที่สำคัญคือต้องให้การศึกษาด้านจริยธรรม ในรูปของการวิพากษ์วิจารณ์ด้วยเหตุผล เพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาคือ การพัฒนาตัวบุคคลได้ตอบสนองความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ที่เปรียบเทียบด้วยคุณธรรมจริยธรรมไม่เห็นแก่ตัวเห็นแก่ประโยชน์สุขของส่วนรวม ดังคำกล่าวของสุนทรภู่ (2526) ที่ว่า "การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนนับเป็นเป้าหมายสูงสุดของนานอารยประเทศ เพราะถ้าปราศจากพลเมืองที่มีคุณภาพแล้วแม้ประเทศนั้นจะมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์เพียงใด ก็ไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศได้" การจัดการศึกษาจึงเป็นการพัฒนาคนที่จะช่วยพัฒนาสังคมไทยให้เขาห่างจากปัญหาต่าง ๆ และเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ดังจะเห็นได้จาก วัตถุประสงค์หลักที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535-2539) ว่าจะมุ่งจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของพลเมืองโดยเน้นให้มี คุณธรรม จริยธรรม สติปัญญา และมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถพึ่งตนเองและดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สามารถปรับตัวได้เหมาะสมกับสภาพการณ์เริ่มสร้างสรรค์และนำการพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่เหมาะสม รัฐบาลมีนโยบายหลักที่จะปลูกฝังเยาวชนของชาติให้มีคุณธรรม ระเบียบวินัย ความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และจัดให้มีการดำรงส่งเสริมเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยตลอดจนความเป็นเอกราชความมั่นคงของชาติ ประกอบกับองค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ได้มีมติที่ 41/167 (ที่มการศึกษา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันอังคารที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2536) ประกาศให้ พ.ศ. 2531-2540 เป็น "ทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาทางวัฒนธรรม" โดยมีเป้าหมายหลักในการนำ "วัฒนธรรม" เข้าสู่ระบบการพัฒนา เนื่องมาจากความเป็นห่วงต่อปัญหาสังคมของโลกในส่วนรวม เพราะช่วง 10 ปีที่ผ่านมา แนวทางในการพัฒนาประเทศทั่วโลกต่างไม่มีความสมดุลกันระหว่างองค์ประกอบทางวัฒนธรรม คือ ด้านจิตใจ กับด้านวัตถุ อันเป็นผลมาจากการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ทางรัฐบาลจึงได้จัดงบประมาณหมวดการส่งเสริมทำนุบำรุง ศาสนา ศิลป วัฒนธรรมและจริยธรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ประชาชนทุกระดับตั้งแต่ นักเรียน ครูผู้สอน และข้าราชการทั่วไป

การสร้างจริยธรรมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้น สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง ตามที่ ชมภูมิกาค (2520) กล่าวไว้คือ "การปลูกฝังจริยธรรมจะต้องปลูกฝังกันมาตั้งแต่เด็ก เพราะวัยเด็กเป็นวัยที่ต้องปูพื้นฐานของจิตใจให้เหมาะสม เพื่อที่จะพัฒนาทางจริยธรรมได้อย่างเต็มที่เมื่อเติบโตขึ้น" ซึ่งได้รับการยืนยันจาก ทินส์สตา นิลสันธ (2523) ว่าพัฒนาการทางด้านจริยธรรมที่เกิดในช่วง 10 ปีแรกของชีวิตมนุษย์นั้น จะฝังรากลึกยากแก่การเปลี่ยนแปลง แม้กาลเวลาจะผ่านไปนานเท่าไรก็ตาม และตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก เด็กในวัยเด็กตอนกลางจะได้รับสิ่งแวดล้อมใหม่ คือโรงเรียน ลักษณะของเด็กวัยนี้เป็นวัยแห่งความสนุกสนาน และมีความสนใจขยายขอบเขตกว้างขวางขึ้น สามารถเรียนรู้ รู้จักเลือก รู้จักตัดสินใจ รับผิดชอบ การกระทำของตนเองได้ และมีความเจริญทางด้านภาษาดีขึ้น สามารถใช้สติปัญญาแก้ปัญหาในระดับความสามารถของตน สามารถที่จะทำตามคำสั่งและเรียนรู้ที่จะแสดงบทบาทตามเพศของตนได้อย่างเหมาะสม จากทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) พบว่าเด็กช่วงอายุ 10 ปี กำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจริยธรรมทั้งในด้าน การคิด การใช้เหตุผลและการปฏิบัติตน คือจะมีการเปลี่ยนแปลงจากระดับจริยธรรมระดับ 1 ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (อายุ 7-10 ปี) ไปเป็นจริยธรรมระดับ 2 ขั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ 10-13 ปี) ซึ่งหากช่วงนี้นักเรียนได้เรียนรู้จริยธรรมที่ไม่ถูกต้อง ก็จะทำให้ส่งผลให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกมา (สมพงษ์ จิตระดับ, 2527)

การพัฒนาจริยธรรมและการสอนจริยศึกษาให้กับนักเรียนนั้นมันักการศึกษาหลายท่านให้ความเห็นว่าการปลูกฝังค่านิยมทางจริยธรรมให้นักเรียนจะเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาจริยธรรมได้อีกทางหนึ่ง ดังความเห็นของจอร์จ (George G. Thompson, 1962) ที่ว่า ค่านิยมเป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ในการแสวงหาสิ่งที่ต้องการและเป็นตัวผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ หรืออีกนัยหนึ่ง ค่านิยมจะเป็นตัวควบคุมพฤติกรรมนั่นเอง นาดยา ภัทรแสงไทย (2524) ได้อธิบายถึงการแก้ปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมของบุคคลว่าจะต้องอาศัยการรู้จักคิดและสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง การตัดสินใจเฉพาะอย่างของบุคคลกับ ค่านิยมและหลักคุณธรรมของบุคคลนั้น อย่างมีเหตุผล จึงจะสามารถตัดสินใจเลือกการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ฉะนั้นการให้เหตุผลในการกระทำของบุคคล ย่อมขึ้นกับค่านิยมทางจริยธรรม

ของบุคคลนั้น ๆ นั้นเอง ซึ่งจะสอดคล้องกับความเห็นของ ลุมน อมรวีวัฒน์ (2527) และ
 ฟื้นฟู ประจวบจวนิก (2529) ที่ว่า ค่านิยมเป็นพื้นฐานจิตใจ เป็นแนวทางหรือแนวคิด
 หรือเป็นหลักการที่ยึดถือว่ามีค่าที่สุดสำหรับชีวิตของตน และเป็นพลังจูงใจที่จะเป็นตัวนำหรือตัว
 กำหนดหรือผลักดันให้คนตัดสินใจเลือกประพฤติปฏิบัติ โดยเห็นว่าถูกต้องและสมควร และจาก
 แนวคิดเรื่องค่านิยมและระบบค่านิยม ของโรคิช (Rokeach, 1968) ซึ่งเห็นว่า ค่านิยมมี
 ประโยชน์ 3 ประการ คือ เป็นมาตรฐานที่ใช้นำพฤติกรรม เป็นเป้าหมายของชีวิตที่จะ
 ช่วยตัดสินใจในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง และเป็นการแสดงออกซึ่งความต้องการของมนุษย์ใน
 รูปของแรงจูงใจและความต้องการ นนัส หันนาคินทร์ (2526) ได้เสนอแนะว่าการพัฒนา
 จริยธรรมโดยการปลูกฝังและพัฒนาค่านิยมอันดีงามแก่ชนในชาติเป็นสิ่งจำเป็นต้องทำเร่งด่วน
 และจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องกันไปทุกระดับการศึกษา เพราะพลังอำนาจของชาติจะมั่นคง
 ขึ้นอยู่กับ คุณภาพของคนในชาติที่ประพฤติปฏิบัติตามค่านิยมที่ถูกต้องดีงาม

การที่จะอบรมปลูกฝังเยาวชนให้เป็นบุคคลที่มีจริยธรรมอันดีงาม โดยการให้เหตุผล
 เชิงจริยธรรมเป็นเครื่องควบคุมการประพฤติปฏิบัติตน จะต้องอาศัยวิธีการสอน และการจัด
 กิจกรรมที่ช่วยนักเรียนเข้าใจ เห็นความสำคัญ และเห็นคุณค่าของการปฏิบัติตนตามเหตุผลที่
 ถูกต้องตามหลักจริยธรรม แต่จากการวิจัยของ ปรีชา จันทร์ลีทธิเวช (2523) และสมบูรณ์
 ศาลยาชีวิน (2526) ได้สรุปว่า ยังไม่พบการปลูกฝังจริยธรรมในโรงเรียนให้บรรลุผลเท่า
 ที่ควร ครูบางคนมีความรู้ความเข้าใจในจริยศึกษา แต่ยังขาดความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการสอน
 และการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ กิจกรรมบางอย่างที่ครูนำมาใช้ เรียบง่ายขาดความสมบูรณ์
 และไม่น่าสนใจ การสอนจริยธรรมมักเป็นการอบรมโดยตรง (indoctrinate) คือการสอน
 แบบให้นักเรียนเชื่อฟังและทำตามที่ครูบอก โดยการกำหนดจริยธรรมให้นักเรียนยอมรับ ด้วย
 การท่องจำ จด และฝึกจริยธรรมนั้นให้นักเรียนทำตามโดยไม่มีการใช้หลักเหตุผล ซึ่งการ
 สร้างเสริมจริยธรรมวิธีที่ดีให้แก่เด็กนักเรียนจะต้องอาศัยเทคนิควิธีการสอนและการจัดกิจกรรม
 หลาย ๆ อย่าง โดยจัดเป็นประสบการณ์ หรือเรื่องราวที่ชวนติดตามเพื่อให้นักเรียนเกิดความ
 สนใจกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอนอันจะนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหาใน
 ชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2523) ได้เสนอ
 แนวการสอนจริยศึกษาว่าต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับชีวิตที่เด็กจะต้องพบเห็น และพร้อม

กันนั้นต้องจัดสภาพแวดล้อมทั้งที่บ้าน และที่โรงเรียนให้เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ให้เด็กได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเองให้มากที่สุด ควรเลือกใช้วิธีให้เด็กได้เห็นความสำคัญของจริยธรรมนั้น ๆ และยอมรับจริยธรรมนั้น ๆ ด้วยตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนจริยธรรมจึงต้องหาวิธีสอนที่จะทำให้เด็กยอมรับในจริยธรรมนั้น

ราธส์ ฮาร์มิน และไซมอน (Raths, Harmin and Simon, 1966) ได้ใช้การกระจ่างค่านิยม (value clarification) เพื่อให้บุคคลได้พิจารณาค่านิยมทางจริยธรรมของตนเอง และเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นแล้วแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคล โดยให้หลักในการพิจารณาว่าคุณลักษณะใดเป็นค่านิยมที่แท้จริงหรือไม่ ดังนี้

1. ค่านิยมจะต้องเป็นสิ่งที่เกิดจากการเลือกโดยเสรี
2. ค่านิยมจะต้องเป็นการเลือกจากสิ่งที่ให้เลือกหลาย ๆ อย่าง
3. สิ่ง que เลือกมานั้นเป็นสิ่งที่บุคคลได้พิจารณาไตร่ตรองถึงข้อดีข้อเสียอย่างรอบคอบแล้ว
4. เป็นสิ่งที่บุคคลยึดถือ เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความสำคัญ ควรแก่การเทิดทูนรักษาไว้
5. เป็นสิ่งที่บุคคลภาคภูมิใจ ยอมรับและเต็มใจ ต้องการที่จะแสดงออก กล่าวถึง และสนับสนุนอย่างเปิดเผย
6. จะต้องเป็นสิ่งที่ได้ปฏิบัติตามที่ตนได้เลือกเอาไว้ เพราะสิ่งที่เรียกว่าค่านิยมนั้นจะเป็นสิ่งที่นำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตจริง
7. จะต้องเป็นสิ่งที่บุคคลกระทำอยู่เป็นประจำเป็นกิจวัตร สิ่ง que กระทำเพียงครั้งเดียวแล้วเลิกกระทำก็ไม่เรียกว่ามีค่านิยม

หลักการพิจารณาค่านิยมที่แท้จะช่วยให้บุคคลสามารถพิจารณาตนเองได้ว่าตนนั้นได้กระทำตามค่านิยมที่ตนได้เลือกไว้แล้วหรือยัง บุคคลที่มีค่านิยมทางจริยธรรมที่แท้จะส่งผลถึงการกระทำทางจริยธรรมอย่างไม่มีการเปลี่ยนแปลงคือจะตัดสินใจเลือกการกระทำที่ถูกต้องดังงามอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัยติดตัว

สถาบันที่มีส่วนสร้างเสริมและปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เด็กนั้น ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันสื่อมวลชน เป็นต้น ซึ่งสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่เด็กได้เกี่ยวข้องกับเริ่มเรียนรู้การดำรงชีวิต และได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี ตลอดจนปลูกฝังคุณธรรมที่พึงประสงค์ให้ แต่ปัจจุบัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต่างต้องไปประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจการครองชีพที่สูงขึ้นจึงไม่มีเวลาที่จะพบปะดูแลสั่งสอนลูกได้เพียงพอ การอบรมบ่มนิสัย และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ถูกต้องจึงตกเป็นหน้าที่ของโรงเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่ในการปลูกฝังจริยธรรมโดยมี หลักสูตร บทเรียนที่แน่นอนและมีวิธีการปลูกฝัง ถ่ายทอดและประเมินผลอย่างมีระบบ ดังความคิดเห็นของนักการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศ เช่น จอห์น ดิวอี้ (John Dewey, 1968) และ ก่อ สวัสดิทานิชย์ (2522) ได้กล่าวว่า โรงเรียนจะต้องรับผิดชอบจัดการศึกษาจริยธรรมควบคู่ไปกับการให้ความรู้แก่นักเรียน และจะต้องเป็นแหล่งสร้างจริยธรรมให้แก่นักเรียน โดยจัดบทเรียนที่เกี่ยวกับสังคม สอนให้นักเรียนรู้จักการอยู่ร่วมกัน มีความเป็นมิตรต่อกันและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมที่อยู่รอบตัว ตลอดจนเตรียมนักเรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ถ้านักเรียนที่เราสอนเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองดีมีศีลธรรม มีความซื่อสัตย์ มีสัมมาคารวะ เป็นผู้เชื่อมั่นในหลักธรรมและเป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย จึงจะถือว่า โรงเรียนได้ทำหน้าที่สมบูรณ์แล้ว แต่ไม่ใช่การปลูกฝังจริยธรรมแบบสอนให้ ซื่อฟังและทำตามเท่านั้น จะต้องใช้วิธีสอนที่ทำให้เด็กเข้าใจในค่านิยมทางจริยธรรม และเห็นความสำคัญในเรื่องนั้น ๆ มีการคิดพิจารณาอย่างมีเหตุผลก่อนตัดสินใจเลือกปฏิบัติ เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้การกระจายค่านิยม (value clarification) ในโปรแกรมการสอนเพื่อพัฒนาขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมให้แก่นักเรียน

การจะพัฒนาจริยธรรมให้แก่เยาวชนของชาตินั้นจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติซึ่งได้รับความร่วมมือและการอนุเคราะห์จากหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนที่ เข้ามาร่วมมือให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษา อาทิเช่น มูลนิธิหนังสือพิมพ์ไทยรัฐซึ่งเป็นหน่วยงานเอกชนที่เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการศึกษาอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการจัดโครงการจริยธรรมนักเรียนขึ้น เพื่อพัฒนาด้านจริยธรรมให้แก่เยาวชนของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา และทำให้เยาวชนเห็นว่า

การทำดีนั้นย่อมได้ผลดีตอบแทนเสมอ และผู้ประสานงานระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการการ
 ประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีการประชุมร่วมกับมูลนิธิหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพื่อดำเนินการสนับสนุน
 ทางด้านวิชาการ โดยให้โรงเรียนไทยรัฐวิทยาเป็นโรงเรียนต้นแบบทางด้านวิชาการ การ
 เรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (จาก
 การสัมภาษณ์ สมบูรณ์ วรพงษ์, 18 มกราคม 2535) และเด็กนักเรียน ของโรงเรียน
 ไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชบุรีอุปถัมภ์) เป็นเด็กที่มีลักษณะพิเศษคือเป็นเด็กกำพร้าและยากจนต้อง
 อาศัยรวมกันอยู่ในสถานสงเคราะห์เด็กวัดสระแก้วซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบปกติอาจไม่
 ได้ผลเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงได้จัดทำโปรแกรมการสอนตามแนวคิดของ ราธส์ อาร์มินและไชมอน
 ขึ้นเพื่อพัฒนาขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนอันจะเป็นส่วนหนึ่งของการปลูกฝังจริย
 ธรรมให้แก่เด็ก

จากสภาพปัญหาของสังคมในปัจจุบัน และความสำคัญของการจัดการศึกษา การปลูก
 ฝังค่านิยมที่ดีงามให้แก่เด็กนักเรียน ตลอดจนแนวความคิดในการพัฒนาจริยธรรมที่กล่าวมาแล้วนั้น
 ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ผลของการใช้โปรแกรมการสอนตามแนวคิดของราธส์ อาร์มิน และ
 ไชมอน ที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีอายุใน
 ช่วง 10 ปี ในโรงเรียนไทยรัฐวิทยา เพื่อพัฒนาขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน
 โดยการสร้างโปรแกรมการสอนตามแนวคิดของ ราธส์ อาร์มินและไชมอน ขึ้นมา โดยการนำ
 หลักการพิจารณาค่านิยมที่แท้ของ ราธส์ อาร์มิน และไชมอน มาเป็นขั้นตอนการสอนในโปรแกรม
 การสอนเพื่อให้นักเรียนคิดพิจารณาและเห็นคุณค่าของจริยธรรมนั้น ๆ จนยอมรับมาประพฤติปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้นำหลักในการพิจารณาค่านิยม 7 ประการของราธส์ อาร์มิน และไชมอน
 มาเป็นแนวทางในการกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมในขั้นตอนการสอนของโปร
 กรมการสอน เพื่อสร้างเสริมขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยการพัฒนาค่านิยมที่แท้ทาง
 จริยธรรมให้เกิดแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนไทยรัฐวิทยา มีขั้นตอนการสอน
 ดังนี้

1. ขั้นการคิดอย่างอิสระ คือให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกตอบคำถามหรือทำกิจกรรม
 ตามความพอใจของนักเรียนโดยที่ครูไม่ได้กำหนดคำตอบให้

2. **ขั้นกำหนดทางเลือกหลาย ๆ ทาง** คือการให้นักเรียนสามารถบอกถึงวิธีการแก้ปัญหาหรือกำหนดทางเลือกที่จะตอบคำถามหรือเลือกกิจกรรมเองหลาย ๆ ทาง แล้วครูผู้สอนช่วยเพิ่มเติมวิธีการเพื่อเพิ่มทางเลือกอย่างหลากหลายให้นักเรียน
3. **ขั้นพิจารณาไตร่ตรอง** คือให้นักเรียนได้พิจารณาถึงข้อดีข้อเสียของทางเลือกแต่ละทางอย่างรอบคอบ
4. **ขั้นเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด** คือให้นักเรียนเลือกทางที่จะปฏิบัติโดยพิจารณาข้อดีข้อเสียแล้วเห็นว่าถูกต้องที่สุดและเหมาะสมที่สุด
5. **ขั้นปฏิบัติตามทางเลือก** คือให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามวิธีที่ได้เลือกเอาไว้แล้ว
6. **ขั้นปฏิบัติซ้ำจนทำเป็นประจำ** คือให้นักเรียนได้ฝึกกระทำตามที่ได้เลือกไว้
อย่างสม่ำเสมอ

ในขั้นตอนการสอนทั้ง 6 ขั้นดังกล่าว ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีการสอนและการจัดกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง โดยจัดเป็นประสบการณ์หรือเรื่องราวที่ชวนติดตามสอดคล้องกับชีวิตที่เด็กจะต้องพบเห็น เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมกิจกรรม อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่า ยอมรับ และนำมาประกอบการตัดสินใจในการเลือกปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้นักเรียนสามารถใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่สูงขึ้นมาเป็นแนวคิดพิจารณาไตร่ตรองก่อนประพฤติกปฏิบัติตน เพื่อความถูกต้องดังว่ามีใช้นำเหตุผลทางจริยธรรมไปใช้เป็นข้อแก้ตัวในการกระทำผิด และหากโปรแกรมการสอนตามแนวคิดของ ราธส์ ฮาร์มันและไซมอน สามารถสร้างเสริมขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนได้ผลเห็นอย่างชัดเจนก็จะเป็นประโยชน์ทั้งต่อครูผู้สอนและนักเรียนผู้เข้าร่วมโปรแกรมเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการสอนตามแนวคิดของ ราธส์ ฮาร์มันและไซมอน ที่มีต่อขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนไทยรัฐวิทยา

สมมติฐานของการวิจัย

ค่านิยมเป็นพลังจูงใจที่จะผลักดันให้คนตัดสินใจเลือกประพฤติปฏิบัติโดยเห็นว่าถูกต้องและสมควร และใช้เป็นมาตรฐานเพื่อช่วยตัดสินใจแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในสังคมได้อย่างมีเหตุผล โดยเฉพาะผู้ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่สูงจะช่วยให้การแก้ปัญหาทำได้ถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากยิ่งขึ้น การปลูกฝังจริยธรรมเพื่อให้นักเรียนมีขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่สูงขึ้น จึงควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดแก่เด็กเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติในอนาคต

โคลเบอร์ก ได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจต์และพบความจริงว่าพัฒนาการทางจริยธรรมนั้นมีถึง 6 ขั้นตอน และเชื่อว่าบุคคลจะมีการพัฒนาทางด้านจริยธรรมไปตามลำดับขั้นจากขั้นที่หนึ่งจนถึงขั้นสูงสุด แต่มิได้หมายความว่าทุกคนจะพัฒนาไปจนถึงขั้นสูงสุดได้ บุคคลส่วนใหญ่จะพัฒนามาได้ถึงขั้นที่ 4 (อ้างอิงใน นัยนา ดิษฐะ, 2524) และจากงานวิจัยของ นัยนา ดิษฐะ (2524) ทำการวิจัยการยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สามและสี่ในจังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกที่คัดเลือกจากกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และแบบฝึกการยกระดับความสามารถในการสวมบทบาทและการให้เหตุผลของ โกลด์ มิคิน (2524) ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงขั้นนั้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคือนักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมจากขั้นที่ 3 ไปใช้ในขั้นที่ 4 ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร คุณิรมย์ (2527) ที่ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกซึ่งสอนด้วยกิจกรรมคัดสรรกับกิจกรรมตามแผนปกติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคัดสรรมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม และจาก ศิริวรรณ เจริญจิตต์กุล (2533) ได้ทำการวิจัย ผลของการพัฒนาค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ได้ โดยการให้บทบาทสมมติในการสอน และจากงานวิจัยของ ศิริพร ชินประภิต (2533) เรื่อง การพัฒนาค่านิยมด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้กระบวนการกระจายค่านิยม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต พบว่า ค่านิยมด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา

หลังจากการใช้ชุดฝึกปฏิบัติการโดยกระบวนการกระจายค่านิยมสูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเหตุผลดังกล่าว จะเห็นว่าขึ้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสามารถพัฒนาให้มีขั้นที่สูงขึ้นได้ ด้วยการจัดกระบวนการสอนในรูปแบบต่างๆกัน และการปลูกฝังจริยธรรมโดยการใช้หลักการพิจารณาค่านิยมที่แท้ 7 ประการ ของราชส์ อาร์มินและไซมอนนั้น เป็นวิธีการที่น่าสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ว่า หลังทำการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยแผนการสอนในโปรแกรมการสอนตามแนวคิดของ ราชส์ อาร์มินและไซมอน และสอนนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยแผนการสอนปกติ แล้ว

1. ขึ้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ .05
2. ขึ้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ในเนื้อหา 6 เรื่อง คือ ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา การเสียสละเพื่อผู้อื่นและสังคม ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต และความกตัญญูกตเวทีของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ .05
3. หลังทำการสอน ขึ้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่า ก่อนทำการสอน ที่ระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชบุรุษอุปถัมภ์) ตำบลบางเสด็จ อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง
2. เนื้อหาของโปรแกรมการสอนครอบคลุมจริยธรรม 6 ประการ ได้แก่ เรื่องความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา การเสียสละเพื่อผู้อื่นและสังคม ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต และความกตัญญูกตเวที

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ โปรแกรมการสอนตามแนวคิดของราธส์ อาร์มิน และไซมอน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กซึ่งมีอยู่ 6 ชั้น ดังนี้คือ ชั้นการหลบหลีกการลงโทษ การแสวงหารางวัล การทำตามผู้อื่นเห็นชอบ การทำตามหน้าที่ทางสังคม การทำตามคำมั่นสัญญา และการยึดอุดมคติสากลในจริยธรรม 6 เรื่องดังที่กล่าวมาแล้ว

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยข้อตกลงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่นำมาเป็นตัวอย่างประชากร ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีอายุ 10 - 11 ปี และอยู่ในชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ของพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก เนื่องจากผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวอย่างประชากรจากนักเรียนที่ได้คะแนนรวมในการทำแบบทดสอบวัดชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ต่ำกว่า 79 คะแนน ของเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการทดสอบก่อนสอน

2. ผู้วิจัยจะใช้คะแนนในการทดสอบวัดชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน ที่อยู่ในชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ตามเกณฑ์การวัดชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เท่านั้น มาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวอย่างประชากร โดยไม่คำนึงถึงว่านักเรียนจะได้เรียนรู้จริยธรรมด้วยวิธีการใด ๆ มาก่อน

3. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสามารถเกิดขึ้นได้ ถ้านักเรียนได้รับการฝึกให้ เกิดค่านิยมเกี่ยวกับจริยธรรมนั้น

4. ขั้นตอนการสอนในโปรแกรมการสอนตามแนวคิดนี้ ผู้วิจัยได้ตัดแนวคิดใน ข้อที่ 5 ของ ราธส์ อาร์มินและไซมอน ที่ว่า ค่านิยมจะต้องเป็นสิ่งที่บุคคลภาคภูมิใจ ยอมรับ และเต็มใจที่จะแสดงให้ผู้อื่นได้ทราบออกไป เพราะในการวัดว่าเด็กเกิดความภาคภูมิใจนั้นทำได้ยากและต้องใช้เวลาเยอะมาก ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้มีความจำกัดในด้านเวลาอยู่ จึงไม่สามารถทำได้

5. การที่เด็กเห็นคุณค่าจริยธรรมอะไรก็ตาม จะเป็นสิ่งนำเด็กไปสู่การยอมรับ และการปฏิบัติตนตามจริยธรรมนั้นได้

6. การที่เด็กมีชิ้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่สูงขึ้นในเรื่องใดแสดงว่าเด็กได้ยอมรับในจริยธรรมนั้น และสามารถนำจริยธรรมนั้น ๆ ไปสู่การปฏิบัติต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โปรแกรมการสอน หมายถึง รายละเอียดของแนวการจัดประสบการณ์ การเรียน การสอนจริยธรรม 6 ประการ (ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา การเสียสละ เพื่อผู้อื่นและสังคม ความซื่อสัตย์สุจริต และความกตัญญูกตเวทิต์) ให้กับเด็ก นักเรียนโรงเรียนไทยรัฐ ซึ่งครอบคลุมถึงจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชิ้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม การจัดเนื้อหา การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน 6 ขั้นตอน ตามแนวคิดของ ราธส์ ฮาร์มันและไซมอน ตลอดจนระยะเวลาที่ใช้ และเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล

การสอนตามแนวคิดของ ราธส์ ฮาร์มันและไซมอน หมายถึง ชิ้นการสอนที่ผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นตามแนวคิดของ ราธส์ ฮาร์มันและไซมอน โดยนำหลักการในการพิจารณาค่านิยม 7 ประการของ ราธส์ ฮาร์มันและไซมอน มาเป็นแนวทางในการกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมในขั้นตอนการสอนของโปรแกรมการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใน โรงเรียนไทยรัฐวิทยา มีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ชิ้นการคิดอย่างอิสระ คือ การให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกตอบคำถาม หรือทำกิจกรรมตามความพอใจของนักเรียนโดยที่ครูไม่ได้กำหนดคำตอบให้
2. ชิ้นกำหนดทางเลือกหลาย ๆ ทาง คือ การให้นักเรียนสามารถขอกถึงวิธีการแก้ปัญหา หรือกำหนดทางเลือกที่จะตอบคำถาม หรือเลือกกิจกรรมเองหลายๆทาง แล้วครูผู้สอนช่วยเพิ่มเติมคำตอบให้เพื่อเพิ่มทางเลือกอย่างหลากหลายให้แก่ นักเรียน
3. ชิ้นพิจารณาไตร่ตรอง คือ การให้นักเรียนได้พิจารณาถึงข้อดีข้อเสียของ ทางเลือกแต่ละทางอย่างรอบคอบ

4. ชั้นเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด คือ การให้นักเรียนเลือกทางที่จะปฏิบัติโดยพิจารณาจากข้อดีข้อเสียแล้วเห็นว่าวิธีการนั้นเป็นทางที่ถูกต้องที่สุดเหมาะสมที่สุดจึงเข้ามาปฏิบัติ
5. ชั้นปฏิบัติตามทางเลือก คือ ให้นักเรียนได้ปฏิบัติตนตามวิธีที่ได้เลือกไว้แล้ว
6. ชั้นปฏิบัติซ้ำจนทำเป็นประจำ คือ ให้นักเรียนได้ฝึกกระทำตนตามที่เลือกไว้
อย่างสม่ำเสมอ

โปรแกรมการสอนปกติ หมายถึง โปรแกรมการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนจริยศึกษาในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ตามเนื้อหา 6 เรื่อง คือ ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา การเสียสละเพื่อผู้อื่นและสังคม ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต และความกตัญญูแก่เวท

ชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง ระดับชั้นการให้เหตุผลของนักเรียนในการชี้แจงสาเหตุของการตัดสินใจเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำการใดสิ่งหนึ่งที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นในสังคม แสดงถึงเหตุจูงใจที่จะเป็นคุณธรรมของบุคคลนั้น โดยผู้วิจัยดัดแปลงมาจากชั้นพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก 6 ชั้น ได้แก่ ชั้นการหลบหลีกการลงโทษ การแสวงหารางวัล การทำตามผู้อื่นเห็นชอบ การทำตามหน้าที่ทางสังคม การทำตามคำมั่นสัญญา และการยึดอคมคติสากล

เนื้อหาจริยธรรม หมายถึง เนื้อหาจริยธรรมในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ครอบคลุมจริยธรรม 6 เรื่อง ดังนี้คือ

ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนและของห้องเรียน ได้แก่ การเข้าแถว การรับประทานอาหาร การแต่งกาย และการเรียน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสบายใจในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน

การตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติตนให้ทันตามเวลาที่กำหนดไว้ ได้แก่ การมาเรียนตรงเวลา การส่งการบ้านทันเวลา และการไปตามการนัดหมายกับบุคคลต่าง ๆ ได้ตรงตามเวลาที่นัดไว้

การเสียสละเพื่อผู้อื่นและสังคม หมายถึง การบริจาคหรือการสละสิ่งที่เราควรได้รับหรือมีอยู่น้อยให้แก่ผู้อื่นที่เดือดร้อน ได้แก่ การให้เพื่อนที่ลืมนอุปกรณ์การเรียนมาใช้อุปกรณ์การเรียนด้วยกัน การแบ่งขนมหรืออาหารให้เพื่อนที่ไม่มีเงินซื้อขนมรับประทาน การเสียสละร่างกายและเวลาช่วยเหลืองานห้องหรืองานโรงเรียน

ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และ งานอื่น ๆ ที่ควรกระทำ ให้สำเร็จอย่างสม่ำเสมอ ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง ได้แก่ การทบทวนบทเรียน การทำการบ้าน การมาโรงเรียนแต่เช้าและช่วยเหลืองานของโรงเรียนทุกวัน การตั้งใจเล่าเรียน การช่วยเหลืองานในบ้าน

ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การกระทำหรือการประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมตรงตามเป็นจริง ได้แก่ การพูดเรื่องที่เป็นความจริง การพูดจาสุภาพไพเราะ การไม่หยิบของผู้อื่นก่อนที่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าของ การไม่ลักขโมยของผู้อื่นมาเป็นของตน การไม่ลอกการบ้านจากเพื่อน และการเก็บของได้แล้วนำส่งครู

ความกตัญญูกตเวที หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติตนเพื่อเป็นการตอบแทนผู้มีพระคุณ ผู้ที่ทำประโยชน์หรือช่วยเหลือเรา โดยการตอบแทนด้วยคำพูดหรือการกระทำ ได้แก่ การกล่าวคำขอบคุณ การปฏิบัติตนตามคำสั่งสอน การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน การไม่ก่อเรื่องราวที่เดือดร้อน การช่วยเหลือการงาน การทำของที่ระลึกให้ในวันสำคัญของผู้มีคุณ

เกณฑ์การประเมินผล หมายถึงกรอบที่ใช้ในการพิจารณาตัดสินขั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยใช้คะแนนเป็นตัวบ่งชี้ดังนี้ ชั้นที่ 1 เท่ากับ 30-54 คะแนน , ชั้นที่ 2 เท่ากับ 55-79 คะแนน, ชั้นที่ 3 เท่ากับ 80-104 คะแนน , ชั้นที่ 4 เท่ากับ 105-129 คะแนน , ชั้นที่ 5 เท่ากับ 130-154 คะแนน และ ชั้นที่ 6 เท่ากับ 155-180 คะแนน ตามลำดับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ในโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชภัฏรัษฎัมภ์) ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา หมายถึง โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ที่มีนักเรียนส่วนใหญ่
ของโรงเรียนมาจากภูมิลำเนาแตกต่างกัน และต้องมาอาศัยอยู่รวม ๆ กัน เป็นจำนวนมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการสอนตาม
แนวคิดของ ราธส์ ฮาร์มันและไซมอน ที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนไทยรัฐวิทยา โดยการเปรียบเทียบคะแนนการให้เหตุผลเชิง
จริยธรรม ระหว่างกลุ่มทดลองที่สอนด้วยโปรแกรมการสอนตามแนวคิดของ ราธส์ ฮาร์มัน
และไซมอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กับกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยโปรแกรมการสอนปกติ ผู้วิจัยได้
ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี และรวบรวมข้อมูลจากตำรา เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับจริยธรรม กิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษา และการสร้างโปรแกรมการสอน
2. ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนในภาค
เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราษฎร์อุปถัมภ์) ตำบลบางเสด็จ
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
โดยผู้วิจัยเลือกโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ซึ่งมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ เป็นโรงเรียน
ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่อยู่ในภาคกลาง และมีจำนวนนัก
เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มากกว่า 80 คนขึ้นไป และเป็นโรงเรียนไทยรัฐวิทยาที่มีนักเรียน
ส่วนใหญ่ของโรงเรียนมาจากภูมิลำเนาแตกต่างกัน และต้องมาใช้ชีวิตอยู่รวม ๆ กันเป็นจำนวน
มาก ซึ่งจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมดมี 107 คน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัด
ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม เพื่อคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนรวมในการทดสอบ อยู่ใน
ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ตามเกณฑ์การวัดขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ซึ่งมี
คะแนนเท่ากับ 30-54 และ 55-79 คะแนนตามลำดับ โดยเลือกผู้ที่มีคะแนนเท่ากันหรือใกล้
เคียงกัน มาจับคู่ เป็น จำนวน 30 คู่ เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ห้อยละ 30
คน รวม 60 คน

3. สร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างโปรแกรมการสอนตามแนวคิดของ ราธส์ อาร์มินและไซมอน จำนวน 24 แผน และสร้างโปรแกรมการสอนปกติ จำนวน 24 แผน ในเนื้อหาจริยธรรม 6 เรื่อง คือ ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา การเสียสละเพื่อผู้อื่นและสังคม ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต และความกตัญญูแก่เวทีย์ เรื่องละ 4 แผน แบบทดสอบวัดขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม 1 ฉบับ จำนวน 50 ข้อ แล้วนำเครื่องมือทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาให้คำแนะนำ แล้วนำมาแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้องและเหมาะสม นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ และหาความเหมาะสมของเวลาก่อนนำไปใช้กับตัวอย่างประชากร

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล นำโปรแกรมการสอนตามแนวคิดของ ราธส์ อาร์มินและไซมอน จำนวน 24 แผน และโปรแกรมการสอนปกติ จำนวน 24 แผน ไปทดลองกับตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชบุรีอุปถัมภ์) ตำบลบางเสด็จ อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง โดยให้ทำแบบทดสอบวัดขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ก่อนและหลังทำการสอน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ และอภิปรายสรุปผลการทดลอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้โปรแกรมการสอนสร้างเสริมจริยธรรมให้แก่ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา
2. ได้แนวทางในการสร้างโปรแกรมสร้างเสริมจริยธรรมในด้านอื่น ๆ ที่นอก

เนื่องจากที่ผู้วิจัยทำอยู่